

॥३३॥ औपयिकः उचितः ॥३४॥ ३५॥ ३६॥ इति विराटप० नै० भारतभा० एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥७१॥ ॥ ७३ ॥ किमर्थमिति ॥१॥ २॥ ३॥ याशंका भवेत्सास्थाने उचिता अयमहंतेतवदुहितानिमंत्रये
 स्नुषात्वेनयाचे दुहितादुर्हितादूरेहितेतियास्केननिरुक्तत्वात् वर्णविकारेणदुहिताशब्दआकारांतोप्यस्ति ॥ ४ ॥ एवंचस्नुषात्वेनएनांवरयतोमेब्रह्मचर्यशुद्धिरपिभविष्यतीत्याह शुद्धइति ॥ ५ ॥ ६ ॥ अमि
 इदंचराज्यंपार्थाययच्चान्यदपिकिंचन ॥ प्रतिगृहंतुतत्सर्वपांडवाअविशंकया ॥ ३३ ॥ उत्तरांप्रतिगृह्णातुसव्यसाचीधनंजयः ॥ अयंत्यौपयिकोभर्तातस्याःपु
 रुषसत्तमः ॥ ३४ ॥ एवमुक्तो धर्मराजः पार्थमैक्षद्वनंजयं ॥ ईक्षितश्चार्जुनो भ्रात्रामत्स्यं वचनमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ प्रतिगृह्णाम्यहं राजन् स्नुषां दुहितरंतव ॥ युक्तश्चा
 वां हि संबंधो मत्स्य भारतयोरपि ॥ ३५ ॥ इति श्रीम० विराटपर्वणि वैवाहिकप० उत्तराविवाहप्रस्तावे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥७१॥ ॥ ७३ ॥ विराटुवाच
 किमर्थं पांडवश्रेष्ठ भार्यां दुहितरं मम ॥ प्रतिग्रहीतुं नेमां त्वं मया दत्तामि हेच्छसि ॥ १ ॥ अर्जुन उवाच अंतःपुरे ह मुषितः सदा पश्यन् सुतांतव ॥ रहस्यं च प्रका
 शं च विश्वस्तां पितृवन्मयि ॥ २ ॥ प्रियो बहुतमश्वासं नर्तको गीतको विदः ॥ आचार्यवच्च मां नित्यं मन्यते दुहिता तव ॥ ३ ॥ वयस्थया तयाराजन् सहसंवत्सरोपि
 तः ॥ अतिशंका भवेत्स्थाने तव लोकस्य वा विभो ॥ तस्मान्निमंत्रयेऽयं ते दुहितां मनुजाधिप ॥ ४ ॥ शुद्धोजितेन्द्रियो दांतस्तस्याः शुद्धिः कृता मया ॥ ५ ॥ स्नुषायां
 दुहितुर्वापि पुत्रे चात्मनि वा पुनः ॥ अत्र शंकां न पश्यामि तेन शुद्धिर्भविष्यति ॥ ६ ॥ अभिशपादहं भीतो मिथ्यावादात्परंतप ॥ स्नुषार्थमुत्तरां राजन् प्रतिगृह्णामि
 ते सुतां ॥ ७ ॥ स्वस्त्रीयो वा सुदेवस्य साक्षादेव शिशुर्यथा ॥ दयितश्च क्रहस्तस्य सर्वास्त्रेषु च कोविदः ॥ ८ ॥ अभिमन्युर्महाबाहुः पुत्रो मम विशांपते ॥ जामाता तव
 युक्तो वै भर्ता च दुहितुस्तव ॥ ९ ॥ विराटुवाच उपपन्नं कुरुश्रेष्ठे कुंतीपुत्रे धनंजये ॥ य एवं धर्मनित्यश्च जातज्ञानश्च पांडवः ॥ १० ॥ यत्कृत्यं मन्यसे पार्थ
 क्रियतां तदनंतरं ॥ सर्वे कामाः समृद्धामे संबंधीयस्य मेर्जुनः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ब्रुवति राजेन्द्रे कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अन्वशासत्संयोगं सम
 ये मत्स्यपार्थयोः ॥ १२ ॥ ततो मित्रेषु सर्वेषु वा सुदेवं च भारत ॥ प्रेषयामास कौंत्यो विराटश्च महीपतिः ॥ १३ ॥ ततस्त्रयोदश वर्षे निवृत्ते पंचपांडवाः ॥ उपप्लुव्यं वि
 राटस्य समपद्यंत सर्वशः ॥ १४ ॥

शापात् भार्यार्थे प्रतिग्रहेऽनयोः प्रागेव संबंध आसीदिति कल्पयतो लोकस्य दुर्वाक्यभयात् ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अन्वशासत् आज्ञापितवान् संयोगं विवाहसंबंधं ॥ १२ ॥ प्रेषयामास आह्वानार्थं
 दूतानिति शेषः ॥ १३ ॥ उपप्लुव्यं विराटनगरसमीपस्थनगरांतरं ॥ १४ ॥